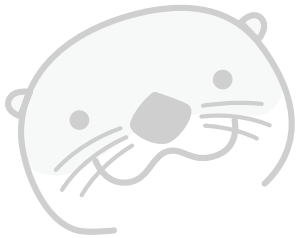

วันหนึ่งเราจะพบคนที่เข้ามา
และไม่จากไป

ทดลองอ่าน

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ ล้ า คั ญ

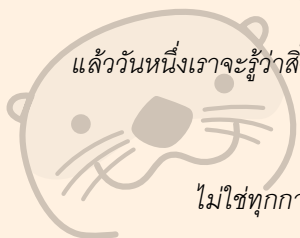
ผลงานที่ผ่านมา
ที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Springbooks

1991

แล้ววันหนึ่งเราจะรู้ว่าสิ่งไหนควรปล่อยไป สิ่งไหนควรเก็บรักษาไว้

ONCE (คุณ)

ไม่ใช่ทุกการจากลาจะพาเรามาเจอกันอีก

วันหนึ่ง

เราจะพบคนที่เข้ามา
และไม่เคยไป

Maybe, You just have to let them go.

1991 และ ONCE (คุณ)

เงย

UNCLE SIMBY

ถ่ายภาพ

สำนักพิมพ์สปริงบุ๊กส์ กรุงเทพมหานคร

วันหนึ่งเราพบคนที่เข้ามาและไม่จากไป

springbooks

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 โทรสาร 0-2434-3555, 0-2434-3777, 0-2435-5111
E-mail: info@amarin.co.th

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแบบฉบับที่ก่อกวน ตีลบตีผิด
หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-18-2901-8

พิมพ์ครั้งแรก มีนาคม 2562

พิมพ์ครั้งที่ 2 มีนาคม 2562

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

พิมพ์พรณ มีชัยศรี และญาติชานา ศิริสวัสดิ์

วันหนึ่งเราพบคนที่เข้ามาและไม่จากไป / 1991 และ ONCE (คุณ): เขียน:
UNCLE SIMBY: ถ่ายภาพ - พิมพ์ครั้งที่ 2 - กรุงเทพฯ: สปริงบุ๊กส์ อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง, 2562.

(12), 180 หน้า: ภาพประกอบ (สี).

1. ความเรียง. I. ญาติชานา ศิริสวัสดิ์, ผู้แต่งร่วม. II. UNCLE SIMBY,
ผู้ถ่ายภาพ. III. ชื่อเรื่อง.

895.914 W676 2562

DDC 895.914

ISBN 978-616-18-2901-8

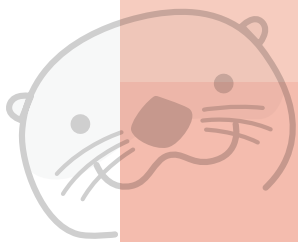
เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ ปัญจรุ่งโรจน์ • กรรมการผู้จัดการ อนุชนีย์ วิรัตน์
ที่ปรึกษาสายงานสำนักพิมพ์ในเครือ อออา จิระธร • รองบรรณาธิการอำนวยการ จตุพล บุญพริ้ง, สิริกานต์ ผลงาม
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทศพร สนิชวรรณะ • บรรณาธิการบริหาร อนุรักษ์ ขาเสียง

บรรณาธิการ พรพนา บัวสุข • เลขานุการ สุกัญญา จันทวงศ์
ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม พีระพงศ์ ไพลินธุ์, วรณา ตั้งแสงประทีป • ศิลปกรรม เกติปัญล โหมตดา
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการสำนักพิมพ์ ชัชฎา พรหมเลิศ
พิสูจน์อักษร ส่องมา ภัคตรียัย • คอมพิวเตอร์ จิรณีย์ คำจันทร์
ผู้จัดการฝ่ายประสานงานสำนักพิมพ์ อมราลักษณ์ เขยกลิน • ประสานงานสำนักพิมพ์ ชนิษฐา ศรีอินทร์
ผู้จัดการส่วนพัฒนากลยุทธ์และช่องทางกระจาย กุลพัฒน์ บัวละออ
ผู้จัดการส่วนดิจิทัลคอมเมิร์ซและคอนเทนต์ ธนพงษ์ โพธิ์บำรุง

แยกสีและพิมพ์ที่
สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
376 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9000, 0-2882-1010 โทรสาร 0-2433-2742, 0-2434-1385

จัดจำหน่ายโดย
บริษัทอมรินทร์บุ๊กเซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงบ่อ ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9222, 0-2449-9500-6 Homepage: <http://www.naiin.com>

ราคา 225 บาท

ทดลองอ่าน

แต่ เขาหรือเธอ

คำนำสำนักพิมพ์ (8)

คำนำผู้เขียน (10)

EP.1

1991

ทดลองอ่าน

1

Chapter 1 : 3

You Said Forever ไม่มีสิ่งใดชัดเจน

Chapter 2 : 30

Let Me Dream a While ด้วยความคิดถึง

Chapter 3 : 60

After the Rain บางคำลา

EP. 2

95

ONCE (คุณ)

Chapter 4 :

101

The Gray Area พื้นที่เทา

Chapter 5 :

132

And then You Left Me in the Cold หลังจากนั้น

Chapter 6 :

150

How Long Will I Love You? แต่สิ่งที่ฉันไม่รู้

EP. สุดท้าย

171

เกี่ยวกับผู้เขียน

174

บางทีการพบกับความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับเรา
คงเหมือนกับการเจอร้านอาหารรสชาติถูกปาก
เหมือนกับการค้นพบเพลงที่ชอบ
เหมือนกับการหนังสือที่ชอบเปิดอ่านซ้ำๆ
เหมือนได้ดูซีรีส์ที่ไม่อยากให้มีตอนจบ

ไม่มีสูตรตายตัวในการคำนวณความน่าจะเป็นของความสัมพันธ์
เราไม่มีทางรู้เลยว่าเจอเขาหรือเธอคนนั้นเมื่อไหร่
หรืออาจจะเจอแล้วแต่ยังไม่ตกหลุมรักในทันที
แล้วก็ไม่รู้อีกนั่นแหละ ว่าวันไหนจะก่อเกิดความรู้สึกดีๆ ขึ้นมา
และแน่นอนเราไม่มีทางรู้เลยว่า
สิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนี้จะคงอยู่ตลอดไปไหม

แล้ววันหนึ่งเราจะรู้ว่าสิ่งไหนควรปล่อยไป สิ่งไหนควรเก็บรักษาไว้
ถ้าเลือกได้เราคงไม่อยากจะให้วันนั้นมาถึง

แต่เราเลือกได้ด้วยเหรอ

ถ้าเลือกได้ เราคงเก็บรักษาใครบางคนเอาไว้ได้

ไม่ต้องมีการเริ่มต้นและจบลงด้วยการจากลาเกิดขึ้นบ่อยขนาดนี้
เพราะไม่ใช่ทุกการจากลาจะพาเรามาเจอกันอีก

แต่ก็นั่นแหละ มันคงเหมือนกับการที่อยู่ๆ

ร้านข้าวที่เราชอบกินย้ายไปอยู่ที่ยื่น ที่ไกลจากเรา

คงเหมือนกับบางช่วงที่อยู่ๆ ก็ต้องเลิกฟังเพลงหนึ่งไป

แล้วก็ได้บังเอิญเจอเพลงที่ชอบเพลงใหม่

เหมือนกับการที่ต้องเก็บหนังสือเล่มหนึ่งไว้ในตู้

นานๆ ที่คิดถึงก็ค่อยเปิดอ่าน

เหมือนกับการเริ่มต้นซีรีส์เรื่องใหม่ ที่หวังว่ามันจะไม่มีตอนจบ

ก็ได้แต่หวังว่าจะเป็นแบบนี้...

“ไม่ไปไม่ได้หรอก”

“แต่เราเลือกได้ด้วยหรือว่าอยากให้เหลือใครอยู่บ้าง”

ใช่ ฉันเลือกไม่ได้เลย

ไม่ว่ากับใครหรือกับอะไร ฉันก็รักษาเขาไว้ไม่ได้ ถ้าเขาไม่ยอมอยู่

คำว่า ‘พบเพื่อจาก’ เข้าใจก็ตอนนี้

แต่แล้วยังไง แม้จะใจสลายกับการจากลามากมายสักเท่าไร

ฉันก็ยังภาวนาว่าจะพบใครสักคนที่ผ่านเข้ามาและไม่จากไป

แน่นอน ฉันหวังว่าเธอก็จะพบใครคนนั้นด้วยเช่นกัน

หรือหากว่ามันจะต้องจบลงแบบเดิมอีก

แม้มันจะแสนสั้น แต่สิ่งที่ผ่านมา

‘ฉันเชื่อว่าดีเสมอ’

สถานการณ์ช่วงนั้นออกจะดำเนินไปอย่างราบเรียบ เชื่องช้า และสม่ำเสมอ ความผิดหวังเห็นที่จะห่างไกลอยู่พอสมควร คงเป็นเพราะ...ฉันยังไม่เสนอหน้าตั้งคำถาม หรือเคลือบแคลงใจต่อสิ่งใด เข้าหนึ่งฉันตื่นขึ้น คืนหนึ่งฉันหลับไหล ผลัดไปมาอย่างไม่มีเสียงเอะอะ แต่ก็แน่นะ ตอนจบของความสบายใจที่ไร้จุดหมาย มากสุดเขาคงตอบกลับมาแค่ความว่างเปล่า ฉันคงเต็มไปด้วยความสบายใจ แต่มันคงที่สุดแค่วันต่อวัน

หวังว่าเธอจะเจอใครคนนั้น ไม่ใช่แค่คนหนึ่ง ที่ยินดีเสียเหลือเกินที่จะตอบทุกคำถาม หรือเรื่องราวที่เธอสงสัย เธอคงจะหลับไหลด้วยความสบายใจ และตื่นขึ้นอย่างไร้ความกังวล อย่างได้เป็นเช่นนั้น...‘อบอุ่นอย่างมหาศาล แต่ชั่วคราว’

ONCE (คุณ)

EP.1

: มันไม่ตลอดไปหรอก

: ก็คงจะใช่ เราไม่ได้วางแผนสำหรับการเจ็บปวด
หรือผิดหวังกับเธอไปตลอด

: แล้วเธอจะให้เราอยู่ด้วยกันแบบไหน

: ก็คงวันต่อวัน

: ไม่เข้าใจ

: เธอจะเข้าใจไปทำไม โอ้ความสัมพันธ์ที่แค่ชื่อเรียกยังไม่ได้นะ

: แต่เธอก็มีความสุขไม่ใช่เหรอ

: ก็ใช่ แต่มันไม่เคยชัดเจนสักวันเลย

: แค่เราอยู่ด้วยกัน มีความรู้สึกดี ๆ ต่อกัน เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว
หรือเปล่า

: ฉันขอถามหน่อยว่า เราจะคุยกันไป อยู่ด้วยกันต่อไป เพื่ออะไร

:

: เราไม่รู้

ทดลองอ่าน

1991

Chapter 1 : You Said Forever ไม่มีสิ่งใดชั่วนิรันดร์

Chapter 2 : Let Me Dream a While ด้วยความคิดถึง

Chapter 3 : After the Rain บางคำลา

Chapter 1 :

You Said Forever

ไม่มีสิ่งใดชัดเจน

ไม่มีสิ่งใดชัดเจนไปกว่า
สิ่งที่อยู่ตรงหน้า

แต่เราก็มักเลือกที่จะทำเป็นมองไม่เห็น
หรือกระทั่งมองข้ามมันไป

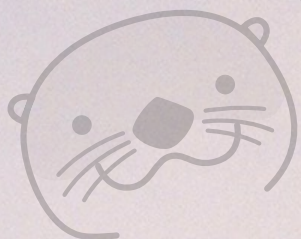
เราหลอกตัวเองได้เก่ง
และนานกว่าที่คนอื่นหลอกเราเสียอีก

แน่นอนว่า
เรารับบทเป็นผู้ถูกกระทำได้อย่างเจ็บปวดทรมาน
เฝ้าถามหาถึงความชัดเจน

ทั้งที่ทุกสิ่งก็ชัดเจนในตัวมันเองอยู่แล้ว

...

ระหว่างเรา เหมือนอุบัติเหตุ
ที่เกิดขึ้นและจบลงเพียงไม่กี่วินาที
แต่แปลกที่ว่า ฉันยังเจ็บปวดกับมันอยู่เลย

เราเป็นนักรอที่เก่ง พอๆ กับการเป็นนักอดทน

แต่คงจะดีกว่านี้
ถ้าเราอดทนให้ถูกเรื่อง
และเผื่อรอให้ถูกคน

...

ทดลองอ่าน

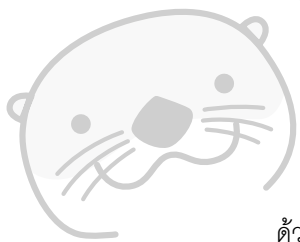
ค้นหาความหมาย
ของการมีตัวตนในสายตาคุณ
แต่ไม่พบสักอย่างเดียว

เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างจะสับสน
ทั้งที่เรารู้ว่ามันไปต่อไม่ได้ แต่ก็ยังอยากอยู่
อยู่เพื่อค้นหาคำตอบที่รู้อยู่แต่แรกแล้ว
ซึ่งบางทีอาจไม่ใช่เรื่องราวทั้งหมดที่ซับซ้อนหรอนะ
เราเองมากกว่า ที่สับสนอยู่ในความสัมพันธ์

เธอเฝ้าฝันถึงความเป็นไปได้
ของความสัมพันธ์

ที่น่าจะเป็นไปได้
พอๆ กับการที่ปลาฉีกตัว
จะบินได้นั่นแหละ

ทดลองอ่าน

ยื้อเวลาให้กับตัวเอง
ด้วยสัมผัสและคำพูดของใครสักคน
ว่าะยังมีเราอยู่ในทุกขณะ

แต่ก็ลืมนึกไปว่า มันก็นานมากแล้วที่ฉันยังอยู่ตรงนี้
โดยที่ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีกว่าเดิมเลย
สักอย่างเดียว

เราเสพติดการมีความรักและการถูกใครสักคนรัก
จนลืมคิดไปว่า คุณอาจไม่ต้องการมีพันธะ
ทั้งจากการกระทำ จากสายตา
หรือจากการตั้งสถานะ in Relationship with

คุณไม่ต้องการผูกมัด
พอๆ กับที่ไม่ต้องการสูญเสียฉันไป

แต่ตามหน่วยว่า แบบนี้มันเห็นแก่ตัวเกินไปหรือเปล่า
(คุณเจียบ)

โหยหาความชัดเจนจากเขา
ในทุก ๆ วัน

แต่ทำได้แค่เติมเต็มตัวเองด้วยการสร้างความหวังว่า
อีกไม่นานก็คงถึงเวลา แต่นี่ก็นานมากแล้ว

วันนั้น ยังไม่มาถึงเลย

แค่เขาไม่เลือกเธอ
ก็ไม่ได้หมายความว่าเธอจะไม่มีคุณค่าสำหรับคนอื่น ๆ
'แล้วฉันมีความหมายสำหรับใคร'
นั่นมันก็อยู่ที่ว่า
เธอตีความคุณค่าของตัวเองจากอะไรกันล่ะ
จากความรักของเขา ความรักของคนอื่น ๆ
หรือความรักจากตัวเธอเอง

ทดลองอ่าน

บางครั้งฉันก็ต้องแสร้งเป็นคนใจร้าย
นั่นไม่ใช่เพราะฉันเป็นคนที่ไร้หัวใจที่หัวใจอย่างที่ถูกตัดสิน
แต่มันเป็นวิธีเดียวที่จะตัดขาดคุณออกไปจากชีวิตฉันได้

คุณไม่ได้ถูกออกแบบมาให้เข้มแข็งตลอดเวลา
ในสนามชีวิตที่คุณลงแข่ง
คุณอาจเป็นผู้ชนะอย่างคู่ควรในช่วงเวลาหนึ่ง
สลับกับการพ่ายแพ้และปวดร้าวอย่างสะบักสะบอม

ฝึกเดือนเปลี่ยนนอกแล้วกองไว้ตรงนั้น
กองไว้ต่อหน้าผู้ชายที่เธอรู้จักเป็นอย่างดีว่าจะไม่มีวัน
ยอมรับในสิ่งที่เธอเป็นได้ ไม่ว่าตอนนี้หรือตอนไหน

แน่นอน เธอจะไม่ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง
เพื่อแลกกับความรักที่เจ้านั้นอีก

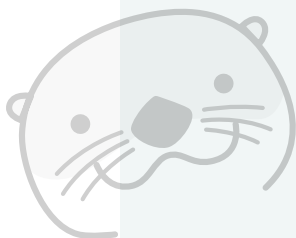
วิ่งอย่างเซื่องช้า แต่ไม่เคยหยุด
หรือต่อให้จะต้องหยุด แต่ก็จะไม่ย้อนกลับ

ถ้าการยกโทษ

เป็นสิ่งที่คลายความรู้สึกผิดในใจใครสักคนได้

คุณก็ควรให้อภัย

หรือกระทั่งการให้อภัยตัวคุณเอง

ทดลองอ่าน

ฉันไม่รู้หรือว่ามันจะยาวนานแค่ไหน

แต่ฉันจะตั้งใจและมั่นคงต่อเรา

หากว่าวันหนึ่งเราตื่นมาแล้วทุกอย่างต้องเปลี่ยน

หรือเกิดข้อผิดพลาดในความสัมพันธ์

กระทั่งหากจะต้องมีใครอีกคนแทรกแซงเข้ามา

คุณโปรดจงเชื่อใจว่ามันไม่มีทางเกิดขึ้นจากฉัน

ทดลองอ่าน

ฉันรู้วิธีเติมเต็มคุณค่าในตัวเอง
ฉันรู้ว่าอยู่ตรงไหนแล้วฉันจะมีคุณค่า
หรืออยู่ที่ไหนแล้วจะถูกลดคุณค่า

ฉะนั้น ฉันจะเป็นคนเลือกเอง
ว่าฉันจะอยู่ตรงไหนและกับใคร
หรือหากว่าฉันจะต้องเลือกผิด

นั่นก็มาจากการเลือกของฉัน ไม่ใช่จากใคร

ทดลองอ่าน

แลงน้ำตาแทบทุกหยด
ไปกับการหาคำตอบ
แต่ก็ไม่เคยได้อะไรกลับมาสักอย่าง

จนตัดสินใจว่าจะไม่ร้องไห้ง่ายๆ อีกแล้ว
ก็ไม่ใช่เพราะได้คำตอบ เพียงแต่คิดว่า
ถ้าฉันจะไม่ได้อะไรกลับมาเลย
ฉันก็ไม่ควรต้องเสียน้ำตา

ทดลองอ่าน

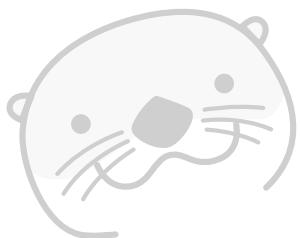
ทดลองอ่าน

ถึงที่รู้ว่าคุณต้องไป

แต่ฉันก็ยังคงวาดหวังว่าคุณจะยังอยู่
อยู่กับฉันให้นานกว่านี้

แม้จะรู้ดีว่าคำว่า ‘จะอยู่ด้วยกัน’ สำหรับบางคน
อาจยาวนานแค่เพียงหนึ่งฤดูฝนก็ตาม

การได้เฝ้ามองคุณ
ก็เหมือนการได้มองดูท้องฟ้าจำลองนั่นแหละ
ส่องสว่างสวยงามอยู่เสมอ
แต่ก็แค่เหมือน แค่เหมือนว่ามีอยู่จริงๆ

ทดลองอ่าน

ระหว่างการได้พบคุณ แต่สุดท้ายเราต้องแยกจาก
กับการไม่เคยได้พบเจอคุณเลย
แต่ต้องแลกกับการไม่มีความทรงจำใด ๆ ร่วมกันสักอย่าง
แบบไหนมันดีกว่ากันนะ

ในความสัมพันธ์ อะไรที่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป
ไม่เคยรักษาใครเอาไว้ได้เลย